

Amb formació empresarial i dedicats exclusivament a l'assessorament fiscal, Esteve Canals, Jordi Sanglas i Jordi Serracant comparteixen despatx a Barcelona des de fa ja un bon grapat d'anys. L'assessoria estava en marxa des que la va fundar l'Esteve. Jordi Sanglas s'hi va incorporar l'any 1989, tan bon punt va acabar la carrera; en canvi, Jordi Serracant només fa tres anys que hi és, des de 1998. **"Fa molt de temps que col·laborem junts"**, comenta el darrer, **"però la meva trajectòria ha estat més diversificada: vaig començar a la banca espanyola, després vaig passar a la internacional i a l'empresa privada. I no va ser fins fa uns deu anys que em vaig ficar en el món de l'assessorament."** Sigui com sigui, els tres tenen una gran experiència en el camp de la fiscalitat.

Regularment, el despatx porta un número important d'empreses petites i mitjanes que es refien plenament d'ells: **"De fet, la confiança és un tema clau perquè la relació amb el client funciona, però també és cert que no te la guanyes el primer dia, sinó que el procés és una mica lent. A poc a poc el visitant es va obrint, però se li ha de donar temps perquè ho faci, s'ha d'anar estirant una mica el fil."** Encara que els assessors fiscals no signen les declaracions dels seus clients i, per tant, no en són responsables, és evident que volen fer la feina ben feta: **"Nosaltres no donem fe que allò que presenta el client està bé, perquè per fer-ho hauríem de tenir accés a totes les seves dades, i això no és possible."**

Del que sí es responsabilitzen és de fer la feina ben feta amb la documentació que els facilita el client i, malgrat que alguna vegada es detecten casos de societats que no paguen impostos, per exemple, la realitat és que la consciència de l'empresari ha anat canviant. **"A ningú no li agrada pagar impostos, però cada vegada hi ha menys frau i en aquest sentit la feina dels assessors fiscals ha estat molt important."** Fins i tot a vegades el client els veu com el braç dret d'Hisenda, **"però nosaltres estem a l'altra banda d'Hisenda, perquè expliquem a l'empresari la forma d'estalviar-se impostos, sempre amb el benentès que ens movem dins del marc legal, a pesar que ens veuen sovint una mica com a recaptadors."** El que fan, tanmateix, és advertir-los del perill que corren si pretenen saltar-se els marges que ells els han marcat: **"Han de tenir molt clar quin risc assumeixen si no fan el que els diem, perquè en última instància són ells qui prenen les decisions; nosaltres només els aconsellem."**

Hi va haver una etapa al nostre país, durant els anys vuitanta i fins a mitjans dels noranta, en què es van establir unes sancions molt fortes **"per aturar el frau, però això va generar un rebuig molt gran per part de la població i es van haver de suavitzar. De la mateixa manera que els tipus impositius s'han de poder complir, també s'han de poder complir les sancions perquè, si no és així, la gent decideix que, ja que li han de prendre tot igualment, s'arrisca i es converteix en un defraudador."** Així, del que es tracta és de trobar un terme mig tant de tributació com de sanció: **"En els darrers anys s'ha millorat, però encara no estem en un nivell òptim, i s'ha d'anar molt en compte que no es freni la iniciativa empresarial per temes fiscals. Encara hi ha connotacions de tipus polític molt grans, i ens mourem en una direcció o una altra en funció de la tendència que hi hagi al govern."** El que caldria mesurar, però, és la forma de retornar els impostos a la societat: **"A Alemanya, per exemple, la tributació és molt més alta, però també reben força a canvi. Aquí no**

podem dir el mateix, i per això encara hi ha bastant camí per recórrer. Si seguíssim el recorregut que fa una pesseta des que surt de la fàbrica nacional de moneda i timbre, veuríem que un empresari, després de pagar tots els impostos, l'acaba tornant sencera, sense haver-se'n quedat ni una petita part."

Estem en una època de canvis i la majoria de clients del despatx Canals Sanglas Serracant Consultors Associats n'és conscient i els demanen consell per afrontar el futur amb garanties: **"L'empresari tradicional, autodidacta, és una mica més reticent als canvis que el jove però, de tota manera, els qui realment són empresaris subcontracten allò a què no arriben; trigaran més o menys temps a adonar-se que necessiten aquell servei, però ho acabaran veient."** Les noves tecnologies van molt de pressa, i potser no serem capaços d'assimilar la gran quantitat d'informació que ens proporcionen: **"Fa trenta anys la gent no es mirava tant el rellotge com ara, però en aquests moments tot va a una velocitat vertiginosa i només som capaços d'assimilar les quatre coses elementals de cada nou programa informàtic que surt al mercat, per exemple."** Aquestes noves eines de futur tenen, tanmateix, un vessant positiu, i un altre que no ho és tant: **"Com a instrument són magnífics, ens permeten comunicar-nos amb gent d'arreu del món i rebre notícies i informacions en un temps rècord, però també afavoreixen una diferència cada vegada més gran entre rics i pobres, i si això no es corregeix pot arribar a ser un problema molt important."**

Però els canvis no solament afecten les noves tecnologies, sinó també a la normativa fiscal, cosa que fa que Esteve Canals i els seus dos socis hagin d'estudiar continuament per estar al dia: **"Pensem que el més perillós d'aquest canvi continu de legislació és que impossibilita planificar per als clients una política fiscal a llarg termini."** És un vertader handicap que preocupa molt els professionals del sector: **"Una empresa no treballa a curt termini, ha de fer planificacions globals, i fiscalment això és molt complicat. Els canvis que la conjuntura econòmica provoca en la fiscalitat no preveuen que hi ha determinades coses que s'han posat en marxa i que no tenen una repercussió anual, sinó més llarga. És a dir, pot ser que haguem pres una decisió i que al cap de cinc anys l'empresari ens preguntí per què ho vam fer, però és que nosaltres no teníem ni idea que al cap de pocs anys allò hauria canviat tant. Ens trobem, doncs, amb les conseqüències no d'haver fet una operació determinada, sinó d'un canvi de les condicions inicials."** D'altra banda, l'Estat ha de legislar cada vegada més en funció de la demanda d'aquest mercat que funciona a un ritme accelerat: **"Abans, podia marcar el que volia que la societat fes en el futur; ara, en canvi, aquesta va molt més ràpida que l'Estat, que es veu obligat a legislar sobre productes i fets que ja s'han posat en marxa i que s'han de regular perquè comencen a provocar problemes."**

I encara som a les portes d'un altre canvi important, l'entrada en vigor de la moneda única europea: **"Hem de ser optimistes. Creiem que se superarà en un termini relativament curt. Amb seguretat el més complicat seran els dos mesos en què conviurem amb les dues monedes. Als empresaris l'euro els facilitarà molt la feina, sobretot als qui treballen amb l'estranger."**

“S’ha d’anar molt en compte que no es freni la iniciativa empresarial per temes fiscals”

Esteve Canals, Jordi Sanglas i Jordi Serracant
Barcelona (Barcelonès)